

Súd: Okresný súd Bardejov
Spisová značka: 8Csp/46/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8220201034
Dátum vydania rozhodnutia: 22. 04. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Andrea Daráková
ECLI: ECLI:SK:OSBJ:2021:8220201034.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Bardejov v konaní pred sudkyňou JUDr. Andreou Darákovou, v právnej veci žalobcu: BNP PARIBAS PERSONAL FINANCE SA, so sídlom Boulevard Haussmann 1, 750 09 Paríž, Francúzska republika, zapísaná v parížskom Registri obchodu a spoločností pod č. 542 097 902, konajúceho na území Slovenskej republiky prostredníctvom BNP PARIBAS PERSONAL FINANCE SA, pobočka zahraničnej banky, so sídlom Karadžičova 2, 811 09 Bratislava, IČO: 47 258 713, právne zastúpeného: Advokátska kancelária JUDr. Marek Czompoly, s.r.o., so sídlom Ventúrska 16, 811 01 Bratislava, IČO: 47 234 547, proti žalovanej: B. B., M.. XX.XX.XXXX, Q. L. XX, XXX XX S., o zaplatenie 315,19 Eur s príslušenstvom, takto

rozhodol:

- I. Žalovaná je povinná zaplatiť žalobcovi sumu 288,02 Eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 288,02 Eur od 17.02.2018 do zaplatenia, a to do 60 dní od právoplatnosti tohto rozsudku.
- II. V prevyšujúcej časti žalobu zamietá.
- III. Žalobcovi priznáva voči žalovanej 82,76 % nárok na náhradu účelne vynaložených trov konania.

odôvodnenie:

1. Žalobou doručenou Okresnému súdu Bardejov (ďalej len „okresný súd“) 10.06.2020 sa žalobca domáhal voči žalovanej zaplatenia mu sumy 395,19 Eur spolu s úrokom vo výške 24 % ročne z dlžnej úverovej istiny v sume 347,64 Eur od 17.02.2018 do zaplatenia a úrokov z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 398,19 Eur od 17.02.2018 do 07.05.2018 a zo sumy 395,19 Eur od 08.05.2018 do zaplatenia a náhrady trov konania.

2. Žalobca svoju žalobcu odôvodnil tým, že žalobca ako veriteľ uzavrel 18.04.2017 so žalovanou ako dlžníkom cit. „Zmluvu o revolvingovom spotrebiteľskom úvere a vydaní kreditnej karty“ (ďalej len „úverová zmluva“) a to podľa zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a Rámcovú zmluvu o poskytovaní platobných služieb (ďalej len „rámcová zmluva“) podľa zákona č. 492/2009 Z.z. o platobných službách a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov. Na základe úverovej zmluvy žalobca poskytol žalovanej revolvingový úver vo forme úverového rámca do výšky 5 000,- Eur na financovanie kúpy spotrebného tovaru u predajcu uvedeného v úverovej zmluve, pričom žalovaná sa zaviazala vrátiť jej poskytnutý revolvingový úver spolu s dohodnutými úrokmi a poplatkami formou dohodnutých mesačných splátok. Podľa bodu 1.5. úverovej zmluvy žalovaná súhlasila s tým, aby žalobca poukázal peňažné prostriedky vo výške prvého čerpania revolvingového úveru predajcovi, ktorý žalovanej predal tovar opísaný v základných podmienkach úverovej zmluvy. Na základe tohto súhlasu žalobca poskytol prvé čerpanie úveru žalovanej tak, že uhradil požadované peňažné prostriedky na účet predajcu a žalovanej vydal kreditnú kartu na jej meno

a poskytol jej s ňou spojené platobné služby. Podľa bodu 3.1. úverovej zmluvy mohla žalovaná čerpať revolvingový úver formou financovania nákupov tovarov a služieb na miestach, ktoré akceptovali kreditnú kartu, alebo výberom peňažných prostriedkov v hotovosti prostredníctvom tejto kreditnej karty alebo prevodom na účet žalovanej prípadne iným dohodnutým spôsobom, pričom po dobu trvania úverového vzťahu žalovaná vyčerpala z jej poskytnutého úverového rámca peňažné prostriedky v celkovej výške 394,78 Eur a to tak, že sumu 372,08 Eur žalovaná čerpala výberom hotovosti z bankomatov a platbami na vybraných obchodných miestach a sumu 22,70 Eur predstavujú poplatky, ktoré žalobca účtoval žalovanej v súlade s úverovou zmluvou. Keďže žalovaná svoj záväzok splácať jej poskytnutý úver riadne a včas neplnila a to ani na opakované výzvy, žalobcu s poukazom na bod 7.1. písm. a) úverovej zmluvy v spojení s bodom 10. úverovej zmluvy, vyhlásil dňa 16.02.2018 mimoriadnu splatnosť úveru, čím sa stal dlh žalovanej splatným v celom rozsahu, pričom podľa žalobcu žalovaná ku dňu podania žaloby z dlžnej sumy splatila žalobcovi iba sumu 84,06 Eur a jej neuhradené záväzky voči žalobcovi po lehote splatnosti predstavuje suma 395,19 Eur, z ktorej sumy predstavuje dlžná úverová istina sumu 347,64 Eur a dlžné úroky sumu 47,55 Eur. Okrem toho si žalobca uplatňuje voči žalovanej aj úroky vo výške 24 % ročne z dlžnej úverovej istiny v sume 347,64 Eur od 17.02.2018 do zaplatenia a úroky z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 398,19 Eur od 17.02.2018 do 07.05.2018 a zo sumy 395,19 Eur od 08.05.2018 do zaplatenia.

3. Prílohou žaloby boli: „Zmluva o revolvingovom spotrebiteľskom úvere a vydání kreditnej karty a rámcová zmluva o poskytovaní platobných služieb“ z 18.04.2017; výpis z úverového účtu žalovanej; list žalobcu adresovaný žalovanej z 28.02.2018 označený ako „Oznámenie o vyhlásení mimoriadnej splatnosti úveru č. 42760554900100 predžalobná výzva.“ a výpis z obchodného registra žalobcu a jeho právneho predchodcu.

4. Okresný súd vydal dňa 18.06.2020 platobný rozkaz č. k. 8 Csp 46/2020-41 (ďalej len „platobný rozkaz“), ktorým vyhovel nároku žalobcu avšak, keďže sa platobný rozkaz žalovanej nepodarilo doručiť do vlastných rúk a to ani po šetrení jej pobytu, okresný súd uznesením č. k. 8 Csp 46/2020- 72 z 13.10.2020 platobný rozkaz pre jeho nedoručenie s právoplatnosťou od 20.10.2020 zrušil.

5. Keďže v zmysle § 116 ods. 1 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „CSP“) sa žalobu s prílohami nepodarilo žalovanej doručiť na adresu podľa § 106 ods. 1 písm. a) CSP, t.j. na jej adresu vedenú v registri obyvateľov Slovenskej republiky a okresný súd ani po vykonaní všetkých potrebných úkonov, inú adresu skutočného pobytu žalovanej nezistil, bolo oznámenie o podanej žalobe žalovanej doručené oznámením v zmysle § 106 ods. 3 CSP jeho vyvesením na úradnej tabuli a na webovej stránke okresného súdu v čase od 13.10.2020 do 28.10.2020, ktorým 15 dňom sa v zmysle § 106 ods. 3 CSP doručenie žaloby žalovanej považuje za účinné a to aj vtedy, ak sa žalovaná ako adresát o tom nedozvedela.

6. V spotrebiteľských sporoch podľa § 297 písm. b) CSP „Súd na prejednanie sporu nariadi pojednávanie. Pojednávanie nie je potrebné nariadiť, ak ide iba o otázku jednoduchého právneho posúdenia veci, skutkové tvrdenia strán nie sú sporné a hodnota sporu bez príslušenstva neprevyšuje 1 000 eur.“

7. Podľa § 219 ods. 1 a 3 CSP „Rozsudok súd vyhlasuje vždy verejne a v mene Slovenskej republiky. Pritom uvedie výrok rozsudku spolu s odôvodnením a poučením o odvolaní a o možnosti exekúcie. Vo veciach, v ktorých súd rozhoduje rozsudkom bez nariadenia pojednávania, oznámi miesto a čas verejného vyhlásenia rozsudku na úradnej tabuli súdu a na webovej stránke príslušného súdu v lehote najmenej päť dní pred jeho vyhlásením. Ak o to strana požiada, súd jej oznámi miesto a čas verejného vyhlásenia rozsudku aj elektronickými prostriedkami.“

8. Okresný súd v danej veci rozhodol a rozsudok dňa 22.04.2021 verejne vyhlásil podľa § 219 ods. 1 CSP, bez nariadenia pojednávania podľa prvej vety § 219 ods. 3 CSP, za splnenia zákonných podmienok podľa § 297 písm. b) CSP.

9. Okresný súd vykonal vo veci dokazovanie listinnými dôkazmi priloženými v spise a zistil tento skutkový stav.

10. Podľa „Zmluvy o revolvingovom spotrebiteľskom úvere a vydaní kreditnej karty“ z 18.04.2017 poskytol žalobca žalovanej (dlžníkovi) úverový rámec vo výške 5 000,- Eur s aktuálnou výškou úverového rámca 350,- Eur, z ktorého čerpané finančné prostriedky sa žalovaná zaviazala splatiť spolu s úrokom 24% ročne, v mesačných splátkach vo výške minimálne 3 % z aktuálnej výšky úverového rámca, so splatnosťou 1. mesačnej splátky v 10. deň v mesiaci nasledujúcom po mesiaci, v ktorom bolo uskutočnené prvé čerpanie revolvingového úveru, ktoré prvé čerpanie bolo v sume 315,48 Eur na zaplatenie kúpnej ceny v sume 315,48 Eur za kúpu tovaru podľa výberu žalovanej (mobilný telefón), za kúpu ktorého žalovaná vykonala priamu platbu predajcovi vo výške 0,- Eur. Každá ďalšia splátka bola splatnou v 10. deň v mesiaci; bez poistenia; pri ročnej percentuálnej miere nákladov (RPMN) revolvingu vo výške 26,85 %, na ktorej výpočet boli použité tieto predpoklady: výška čerpania revolvingu 350,- Eur; výška mesačnej splátky 33,10 Eur; poplatok za kreditnú kartu 0,- Eur a splatenie revolvingu v 12 rovnakých mesačných splátkach, takže celková čiastka k zaplateniu mala byť 397,20 Eur. Do výpočtu RPMN nebolo zahrnuté poistenie, pretože toto nebolo podmienkou poskytnutia revolvingu. Priemerná RPMN bola 22,58 %. Úverová zmluva o revolvingu bola uzavretá na dobu neurčitú a účinná bola prvým poskytnutím revolvingu (t.j. prvým čerpaním) s tým, že ak by po dobu viac ako 3 roky nebol evidovaný na úverovom účte dlžníka (žalovanej) žiadny pohyb, úverová zmluva by bez ďalšieho zanikla ak cit. „Banka nerozhodne inak.“

11. Podľa bodu 1.5. úverovej zmluvy cit. „Klient súhlasí s tým, aby Banka poukázala peňažné prostriedky vo výške 1. čerpania Revolvingového úveru predajcovi, ktorý Dlžníkovi predal tovar alebo službu, uvedenú v základných podmienkach ZoRSÚ.“

12. Podľa bodu 7.1. písm. a) úverovej zmluvy cit. „V prípade ak Klient nespláca poskytnutý Revolvingový úver riadne a včas, ak Klient poskytol Banke nepravdivé údaje, ak bolo na majetok Klienta alebo manžela/ku Klienta začaté exekučné konanie, ak Klient riadne a včas nespláca svoje ďalšie záväzky voči Banke alebo iným veriteľom, je banka oprávnená: a) vyhlásiť mimoriadnu splatnosť Revolvingového úveru, t.j. požadovať splatenie Revolvingového úveru, vrátane príslušných úrokov a poplatkov v lehote a s účinnosťou, ktorú Banka určí v oznámení o vyhlásení mimoriadnej splatnosti.“

13. Z potvrdenia z 05.05.2020 o odfinancovaní peňažných prostriedkov registrovaných na úverovom prípade 42760554900100 (revolvingový úver) vystaveného žalobcom vyplýva, že žalovaná čerpala finančné prostriedky vo výške 372,08 Eur (dňa 18.04.2017 sumu 315,48 Eur; dňa 03.05.2017 sumu 30,- Eur; dňa 31.05.2017 sumu 3,42 Eur a 3,18 Eur; dňa 27.06.2017 sumu 10,- Eur a 10,- Eur).

14. Z výpisu z úverového účtu žalovanej č. 42760554900100 vyplýva, že žalovaná z poskytnutého revolvingového úveru uhradila žalobcovi sumu 84,06 Eur (pred zosplatením - 5 x po 10,50 Eur; 1 x 21,- Eur a bonus 0,06 Eur; po zosplatení - 1 x 10,50 Eur).

15. V Oznámení o vyhlásení mimoriadnej splatnosti úveru č. 42760554900100 z 28.02.2018 žalobca oznámil žalovanej, že jej bol žalobcom ako právny nástupcom po Cetelem Slovensko a.s., poskytnutý na základe úverovej zmluvy (bez označenia dátumom, pozn. súdu) spotrebiteľský úver v sume 405,69 Eur a z dôvodu, že tento poskytnutý úver nesplácala riadne a včas, a to ani po opakovaných výzvach na úhradu, žalobca vyhlásil k 16.02.2018 mimoriadnu splatnosť úveru v zmysle úverovej zmluvy, čím sa stal záväzok splatný v celom rozsahu. Zároveň žalobca vyzval žalovanú na úhradu dlžnej sumy vo výške 405,69 Eur zloženej z úverovej istiny vo výške 347,64 Eur, z dlžných úrokov, poplatkov a poistného vo výške 50,55 Eur a z nákladov spojených s uplatnením pohľadávky v sume 7,50 Eur.

16. Podľa § 290 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „CSP“) „Spotrebiteľský spor je spor medzi dodávateľom a spotrebiteľom vyplývajúci zo spotrebiteľskej zmluvy alebo súvisiaci so spotrebiteľskou zmluvou.“

17. Podľa § 497 zákona č. 513/1991 Zb. Obchodný zákonník (ďalej len „ObZ“) v znení účinnom v čase uzavretia úverovej zmluvy (ďalej len „v znení účinnom v rozhodnom čase“) „Zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy, a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.“

18. Podľa § 37 ods. 1 zákona č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník (ďalej len „OZ“) v znení účinnom v rozhodnom čase „Právny úkon sa musí urobiť slobodne a vážne, určite a zrozumiteľne; inak je neplatný.“

19. Podľa § 52 ods. 1 až 4 OZ v znení účinnom v rozhodnom čase „Spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom. Ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné. Na všetky právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, sa vždy prednostne použijú ustanovenia Občianskeho zákonníka, aj keď by sa inak mali použiť normy obchodného práva. Dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti. Spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.“

20. Podľa § 53 ods. 9 OZ v znení účinnom v rozhodnom čase „Ak ide o plnenie zo spotrebiteľskej zmluvy, ktoré sa má vykonať v splátkach, môže dodávateľ uplatniť právo podľa § 565 najskôr po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplatením splátky a keď súčasne upozornil spotrebiteľa v lehote nie kratšej ako 15 dní na uplatnenie tohto práva.“

21. Podľa § 53 ods. 12 OZ v znení účinnom v rozhodnom čase „Neprijateľnosť zmluvných podmienok sa hodnotí so zreteľom na povahu tovaru alebo služieb, na ktoré bola zmluva uzatvorená, a na všetky okolnosti súvisiace s uzatvorením zmluvy v dobe uzatvorenia zmluvy a na všetky ostatné podmienky zmluvy alebo na inú zmluvu, od ktorej závisí.“

22. Podľa § 54 ods. 1 a 2 OZ v znení účinnom v rozhodnom čase „Zmluvné podmienky upravené spotrebiteľskou zmluvou sa nemôžu odchyliť od tohto zákona v neprospech spotrebiteľa. Spotrebiteľ sa najmä nemôže vopred vzdať svojich práv, ktoré mu tento zákon alebo osobitné predpisy na ochranu spotrebiteľa priznávajú, alebo si inak zhoršiť svoje zmluvné postavenie. V pochybnostiach o obsahu spotrebiteľských zmlúv platí výklad, ktorý je pre spotrebiteľa priaznivejší.“

23. Podľa § 565 OZ v znení účinnom v rozhodnom čase „Ak ide o plnenie v splátkach, môže veriteľ žiadať o zaplatenie celej pohľadávky pre nesplnenie niektorej splátky, len ak to bolo dohodnuté alebo v rozhodnutí určené. Toto právo však môže veriteľ použiť najneskôr do splatnosti najbližšie nasledujúcej splátky.“

24. Podľa § 1 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej len „zákon o spotrebiteľských úveroch“) v znení účinnom v rozhodnom čase „Spotrebiteľským úverom na účely tohto zákona je dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme pôžičky, úveru, odloženej platby alebo obdobnej finančnej pomoci poskytnutej veriteľom spotrebiteľovi. Spotrebiteľský úver podľa tohto zákona možno poskytnúť len bezhotovostným prevodom finančných prostriedkov na platobný účet spotrebiteľa alebo na účet stavebného sporiteľa, poštovým poukazom, ktorého adresátom je spotrebiteľ alebo platobným prostriedkom vydaným na meno spotrebiteľa; tým nie je dotknuté bezhotovostné poskytnutie viazaného spotrebiteľského úveru podľa § 15 alebo poskytnutie spotrebiteľského úveru bezhotovostne na splatenie iného úveru alebo úverov úhradou veriteľovi oprávnenému poskytovať úver podľa tohto zákona alebo osobitného predpisu. Spotrebiteľským úverom sú aj mladomanželský úver podľa osobitného predpisu, niektoré stavebné úvery a iné úvery podľa osobitného predpisu a nezabezpečené úvery poskytované spotrebiteľom na účely rekonštrukcie nehnuteľností určenej na bývanie, pričom ustanovenia osobitných predpisov týkajúce sa poskytovania týchto úverov tým nie sú dotknuté; obmedzenie hornej hranice výšky úveru podľa odseku 3 písm. f) sa na tieto úvery nevzťahuje.“

25. Podľa § 1 ods. 8 zákona o spotrebiteľských úveroch, v znení účinnom v rozhodnom čase „Ustanoveniami tohto zákona nie sú dotknuté ustanovenia Občianskeho zákonníka ani osobitných predpisov.“

26. Podľa § 2 písm. a) a b) zákona o spotrebiteľských úveroch, v znení účinnom v rozhodnom čase „Na účely tohto zákona sa rozumie spotrebiteľom fyzická osoba, ktorá nekoná v rámci predmetu

svojho podnikania alebo povolania; veriteľom fyzická osoba alebo právnická osoba, ktorá ponúka alebo poskytuje spotrebiteľský úver v rámci svojej podnikateľskej činnosti.“

27. Podľa § 2 písm. d) zákona o spotrebiteľských úveroch, v znení účinnom v rozhodnom čase „Na účely tohto zákona sa rozumie zmluvou o spotrebiteľskom úvere zmluva, ktorou sa veriteľ zaväzuje poskytnúť spotrebiteľovi spotrebiteľský úver a spotrebiteľ sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom.“

28. Podľa § 9 ods. 2 zákona o spotrebiteľských úveroch, v znení účinnom v rozhodnom čase „Zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka musí obsahovať tieto náležitosti:

- a) druh spotrebiteľského úveru,
- b) obchodné meno, sídlo a identifikačné číslo veriteľa, ak ide o právnickú osobu, alebo meno, priezvisko, miesto podnikania alebo adresu trvalého pobytu a identifikačné číslo veriteľa, ak ide o fyzickú osobu; ak je spotrebiteľský úver ponúkaný alebo zmluva o spotrebiteľskom úvere uzavieraná prostredníctvom finančného agenta, zmluva o spotrebiteľskom úvere obsahuje aj údaje o ňom v rozsahu údajov ako u veriteľa, podľa toho, či ide o finančného agenta právnickú osobu alebo fyzickú osobu,
- c) adresu veriteľa, na ktorej môže spotrebiteľ uplatniť reklamáciu alebo sťažnosť,
- d) meno, priezvisko, dátum narodenia, rodné číslo a adresu trvalého pobytu spotrebiteľa,
- e) identifikáciu osoby, ktorej vlastnícke právo k tovaru alebo službe neprechádza na spotrebiteľa okamihom odovzdania a prevzatia tovaru alebo služby, a podmienky nadobudnutia vlastníckeho práva k tomuto tovaru alebo službe spotrebiteľom,
- f) dobu trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere a termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru,
- g) celkovú výšku a konkrétnu menu spotrebiteľského úveru a podmienky upravujúce jeho čerpanie,
- h) opis tovaru alebo služby, na ktoré sa zmluva o spotrebiteľskom úvere vzťahuje, a cenu tovaru alebo služby, ak ide o spotrebiteľský úver vo forme odloženej platby za tovar alebo poskytnutú službu alebo ak ide o zmluvu o viazanom spotrebiteľskom úvere,
- i) úrokovú sadzbu spotrebiteľského úveru, podmienky, ktoré upravujú jej uplatňovanie, index alebo referenčnú úrokovú sadzbu, na ktorý je výška úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru naviazaná, ako aj časové obdobia, v ktorých dochádza k zmene výšky úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru, podmienky a spôsob vykonania tejto zmeny; ak sa za rôznych podmienok uplatňujú rôzne úrokové sadzby spotrebiteľského úveru, uvádzajú sa tieto informácie o všetkých uplatniteľných úrokových sadzbách spotrebiteľského úveru,
- j) odplatu podľa osobitných predpisov,
- k) ročnú percentuálnu mieru nákladov a celkovú čiastku, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, vypočítané na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere; uvedú sa všetky predpoklady použité na výpočet tejto ročnej percentuálnej miery nákladov,
- l) výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, prípadné poradie, v ktorom sa budú splátky priraďovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho splatenia,
- m) právo spotrebiteľa vyžiadať si výpis z účtu vo forme amortizačnej tabuľky podľa odseku 5, ak sa amortizuje istina na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere na dobu určitú, a to bezplatne a kedykoľvek počas celej doby trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
- n) súhrnný prehľad, ktorý obsahuje lehoty a podmienky splácania úrokov a súvisiacich pravidelných a nepravidelných poplatkov, ak sa poplatky a úroky majú platiť bez amortizácie istiny,
- o) prípadne poplatky za vedenie jedného alebo viacerých účtov, na ktorých sa zaznamenávajú platobné transakcie a čerpania, ak je otvorenie účtu povinné, spoločne s poplatkami za používanie platobných prostriedkov na platobné transakcie a čerpania a inými poplatkami vyplývajúcimi zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere a podmienkami, za akých sa tieto poplatky môžu zmeniť,
- p) úrokovú sadzbu, ktorá sa použije v prípade omeškania spotrebiteľa s platením splátok, a spôsob jej úpravy a prípadné poplatky pri neplnení zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
- q) upozornenie týkajúce sa následkov nesplácania spotrebiteľského úveru,
- r) veriteľom vyžadované ručenie alebo poistenie,
- s) výšku poplatkov hradených spotrebiteľom za úkony notára, ak sú veriteľovi známe,
- t) informácie o právach podľa § 15 a podmienky ich uplatnenia,
- u) právo na splatenie spotrebiteľského úveru pred lehotou splatnosti, postup pri takom splatení spotrebiteľského úveru a spôsob určenia výšky poplatku za splatenie spotrebiteľského úveru pred lehotou splatnosti podľa § 16,

- v) spôsob zániku záväzku zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
- w) informáciu o možnosti mimosúdneho riešenia sporov zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
- x) právo na odstúpenie od zmluvy o spotrebiteľskom úvere, lehotu, počas ktorej možno toto právo uplatniť, a ďalšie podmienky jeho vykonania vrátane informácie o povinnosti spotrebiteľa zaplatiť čerpanú istinu a príslušný úrok podľa § 13 ods. 3, ako aj o výške úroku za deň alebo o spôsobe jej výpočtu,
- y) názov a adresu príslušného orgánu dohľadu podľa § 23,
- z) priemernú hodnotu ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver platnú k dňu podpisu zmluvy o spotrebiteľskom úvere, zverejnenú podľa § 21 ods. 2 za príslušný kalendárny štvrtrok; platnou priemernou hodnotou ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver pri zmluvách o spotrebiteľskom úvere uzatvorených do 15 kalendárnych dní po zverejnení priemernej hodnoty ročnej percentuálnej miery nákladov za príslušný kalendárny štvrtrok je priemerná hodnota ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver za predchádzajúci kalendárny štvrtrok,
- aa) názov zmluvy, ktorý obsahuje slová spotrebiteľský úver v príslušnom gramatickom tvare.“

29. Podľa § 11 ods. 1 zákona o spotrebiteľských úveroch, v znení účinnom v rozhodnom čase „Poskytnutý spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, ak

- a) zmluva o spotrebiteľskom úvere nemá písomnú formu podľa § 9 ods. 1,
- b) zmluva o spotrebiteľskom úvere neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. a) až l), s), z) a aa),
- c) zmluva o spotrebiteľskom úvere formou povoleného prečerpania, ktorý sa musí splatiť na požiadanie alebo do troch mesiacov, neobsahuje náležitosti podľa § 10 ods. 1 alebo
- d) v zmluve o spotrebiteľskom úvere je uvedená nesprávne ročná percentuálna miera nákladov v neprospech spotrebiteľa,
- e) veriteľ spotrebiteľský úver poskytne inak ako bezhotovostným prevodom finančných prostriedkov na platobný účet spotrebiteľa, poštovým poukazom, ktorého adresátom je spotrebiteľ alebo platobným prostriedkom vydaným na meno spotrebiteľa a nejde o bezhotovostné poskytnutie viazaného spotrebiteľského úveru podľa § 15 alebo poskytnutie spotrebiteľského úveru bezhotovostne na splatenie iného úveru alebo úverov úhradou veriteľovi oprávnenému poskytovať úver podľa tohto zákona alebo osobitného predpisu,
- f) veriteľ v zmluve o spotrebiteľskom úvere neuvedie všetky plnenia, ktoré pre spotrebiteľa vyplývajú z poskytnutia spotrebiteľského úveru alebo s ním súvisia,
- g) ročná percentuálna miera nákladov spotrebiteľského úveru prekračuje najvyššiu prípustnú výšku odplaty stanovenej podľa osobitných predpisov.“

30. Z vykonaného dokazovania mal okresný súd v prvom rade za preukázané, že medzi žalobcom a žalovanou sa nepochybne jedná o vzťah spotrebiteľského charakteru, pretože žalovaná pri uzatváraní zmluvy o revolvingovom spotrebiteľskom úvere a vydaní kreditnej karty dňa 18.04.2017 vystupovala ako spotrebiteľ, keďže jej bol revolvingový úver poskytnutý za iným účelom, ako za účelom výkonu zamestnania, povolania alebo podnikania a žalobca pri uzatváraní zmluvy o spotrebiteľskom revolvingovom úvere vystupoval ako dodávateľ (veriteľ) s poukazom na predmet jeho podnikania. Napokon žalobca nepopieral postavenie žalovanej ako spotrebiteľa, ani spotrebiteľský charakter úveru, preto podľa okresného súdu vzhľadom na charakter zmluvných strán, t.j. dodávateľ a spotrebiteľ, nemôžu byť pochybnosti o použití ustanovení Občianskeho zákonníka na ochranu spotrebiteľa, ako aj právnych predpisov, ktoré upravujú právne vzťahy spotrebiteľského charakteru (zákon o spotrebiteľských úveroch) a to tak na posúdenie podmienok, za ktorých bol revolvingový úver poskytnutý, ako aj na posúdenie náležitostí úverovej revolvingovej zmluvy.

31. Súd je povinný skúmať danosť zákonných náležitostí spotrebiteľskej zmluvy za účelom vyváženia nerovnakého (nerovnocenného) postavenia jej zmluvných strán, keďže pre spotrebiteľské zmluvy je vo všeobecnosti charakteristické, že spotrebiteľ vstupuje do zmluvného vzťahu s dodávateľom spravidla z pozície „slabšej“ zmluvnej strany, nakoľko práve dodávateľ je tvorcom zmluvných podmienok, ktoré sú vopred určené a ktoré spotrebiteľ spravidla nemá možnosť reálne ovplyvniť. Účelom právnej úpravy upravujúcej právne vzťahy spotrebiteľského charakteru je práve vyrovnávať túto nerovnováhu v právnom postavení dodávateľa a spotrebiteľa. Vychádza sa totiž z predpokladu, že predovšetkým spotrebiteľ uzatvára zmluvu s dodávateľom v dobrej viere, že dodávateľ vzhľadom na jeho podnikanie koná profesionálne a v súlade s poctivým prístupom k podnikaniu. Preto okresný súd v záujme naplnenia ochrany spotrebiteľa (žalovanej) preskúmal dôvodnosť žalovaného nároku, najmä v kontexte jeho súladu

s príslušnými právnymi normami upravujúcimi ochranu spotrebiteľov a to predovšetkým v tom smere či dotknutá úverová zmluva okrem všeobecných náležitostí podľa OZ obsahuje aj osobitné náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere obsiahnuté v cit. § 9 ods. 2 zákona o spotrebiteľských úveroch, absenciu ktorých tento zákon v ustanovení § 11 ods. 1 spája s následkom bezúčinnosti a bezplatkovosti úveru.

32. Vykonaním uvedeného prieskumu dotknutej revolvingovej spotrebiteľskej úverovej zmluvy okresný súd vzhľadom na zistený skutkový stav a citované zákonné ustanovenia dospel k záveru, že nárok uplatnený žalobcom je dôvodný len čiastočne.

33. V revolvingovej úverovej zmluve z 18.04.2017 podľa okresného súdu absentuje údaj podľa cit. § 9 ods. 2 písm. i) zákona o spotrebiteľských úveroch a to uvedenie „referenčnej úrokovej sadzby“, na ktorú by bola naviazaná výška úrokovej sadzby (24 %) spotrebiteľského revolvingového úveru.

34. Pokiaľ ide o zákonné náležitosti zmluvy o revolvingovom úvere z 18.04.2017, podľa okresného súdu, táto úverová zmluva nemá náležitosť zodpovedajúcu dikcii cit. § 9 ods. 2 písm. l) zákona o spotrebiteľských úveroch a to určito dojednanú výšku splátky. V zmluve o revolvingovom úvere je síce uvedené, že výška mesačnej splátky je cit. „min. 3 % z aktuálnej výšky úverového rámca“, ktorá suma mesačnej splátky by tak podľa v úverovej zmluve dojednanej aktuálnej výšky úverového rámca 350,- Eur mala byť v sume 10,50 Eur mesačne (3% z 350), avšak na inom mieste dotknutej úverovej zmluvy je uvedená suma mesačnej splátky v sume 33,10 Eur, preto podľa okresného súdu je toto dojednanie o sume mesačnej splátky pre spotrebiteľa mátlucim, značne neurčitým a nezrozumiteľným, z ktorého dôvodu je možné toto dojednanie o sume mesačnej splátky považovať v súlade s cit. § 37 ods. 1 OZ za absolútne neplatné. Výška mesačnej splátky musí byť stanovená určito, t.j. tak, aby každý priemerný spotrebiteľ (dlžník) jednoducho vedel určiť, v akej minimálnej výške je povinný plniť pravidelnú mesačnú splátku revolvingového úveru.

35. V nadväznosti na uvedené, okresnému súdu nie je zrejmé, akým výpočtom na základe vzorca cit. „... 3 % z aktuálnej výšky úverového rámca“, žalobca dospel k určeniu výšky mesačnej splátky v sume 33,10 Eur, ktorú uvádza ako dodatočný predpoklad k výpočtu RPMN, ktorú sumu nemožno považovať za 3% zo sumy aktuálnej výšky úverového rámca, ktorý bol 350,- Eur, preto podľa okresného súdu na základe takéhoto žalobcom použitého vstupného údajá na výpočet RPMN, ktorý je na dvoch miestach úverovej zmluvy určený alebo určiteľný rozdielnou sumou, tak ani samotný výpočet RPMN v úverovej zmluve nie je správny a teda podľa cit. § 11 ods. 1 písm. d) zákona o spotrebiteľských úveroch, v neprospech spotrebiteľa.

36. Podľa okresného súdu v dotknutej revolvingovej úverovej zmluve absentuje aj údaj o počte splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, ktorá náležitosť musí byť v zmluve obsiahnutá podľa cit. § 9 ods. 2 písm. l) zákona o spotrebiteľských úveroch. Uvedené platí aj keď ide o revolvingový úver, ktorý môže byť síce opakovane čerpaný, avšak z povahy veci totiž nie je vylúčené, aby na začiatku zmluvného vzťahu bol v zmluve určený počet splátok pre prípad jednorazového čerpania úveru do výšky úverového rámca (v danom prípade do 350,- Eur) a aká suma z každej splátky úveru sa započítava na istinu, aká suma na úrok a aká suma na poplatok. Skutočnosť, že aj zmluva o revolvingovom úvere musí v zmysle zákona o spotrebiteľských úveroch obsahovať výšku, počet, termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov bola všeobecnými súdmi notoricky judikovaná (napr. rozsudok Krajského súdu v Prešove sp. zn. 6Co/155/2014 z 25.06.2015, rozsudok Krajského súdu v Trnave sp. zn. 25 Co/21/2015 z 23.09.2015, rozsudok Krajského súdu v Žiline sp. zn. 9 Co/31/2016 z 18.02.2016, rozsudok Krajského súdu v Trenčíne sp. zn. 17 Co/1001/2015 z 20.01.2016, rozsudok Krajského súdu v Banskej Bystrici sp. zn. 12 Co/47/2015 z 31.03.2016, rozsudok Krajského súdu v Banskej Bystrici sp. zn. 14 Co/472/2015 z 29.03.2016).

37. V uvedenej súvislosti okresný súd podotýka, že je mu známy rozsudok Súdneho dvora Európskej únie z 09.11.2016 sp. zn. C-42/15 vo veci Home Credit Slovakia, a.s., proti Kláre Bíróovej, ktorým boli vykladané ustanovenia smernice Európskeho parlamentu a Rady 2008/48/ES o zmluvách o spotrebiteľskom úvere a o zrušení smernice Rady 87/102/EHS (ďalej len "Smernica"). Súdny dvor Európskej únie rozhodol okrem iného tak, že čl. 10 ods. 2 písm. h) a i) smernice 2008/48 sa má vykladať v tom zmysle, že zmluva o úvere na dobu určitú stanovujúca amortizáciu istiny po sebe nasledujúcimi splátkami nemusí vo forme amortizačnej tabuľky spresňovať, aká časť každej splátky bude započítaná na vrátenie tejto istiny a tieto ustanovenia v spojení s článkom 22 ods. 1 tejto smernice

bránia tomu, aby členský štát stanovil takúto povinnosť vo svojej vnútroštátnej právnej úprave. Je však potrebné uviesť, že Súdny dvor Európskej únie nemá právomoc vykladať zákony členského štátu; toto oprávnenie má iba súd členského štátu. V danom prípade je zrejmé, že povinné náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere sú inak upravené v Smernici a inak v zákone č. 129/2010 Z.z.. Kým článok 10 ods. 2 písm. h/ Smernice stanovuje, že Zmluva o úvere zrozumiteľne a stručne uvádza: výšku, počet a frekvenciu splátok spotrebiteľa a prípadne poradie, v ktorom sa budú splátky priradovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami úveru na účely splatenia, ustanovenie § 9 ods. 2 písm. l/ zákona č. 129/2010 Z.z. stanovuje, že zmluva o spotrebiteľskom úvere musí obsahovať výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, prípadné poradie, v ktorom sa budú splátky priradovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho splatenia. V súvislosti s touto rozdielnou úpravou vnútroštátneho práva a Smernice, je nutné poznamenať, že priamy účinok Smernice by prichádzal do úvahy len v sporoch, kde je odporcom členský štát resp. akýkoľvek orgán konajúci v jeho mene, čo opakovane judikoval Súdny dvor európskej únie (prípady Marshall, C-152/84, Faccini Dori, C-91/92 a Pfeiffer, C-397/01). Priame použitie Smernice je teda v tomto súdnom konaní neprípustné, pretože žalobcom je súkromná právnická osoba a žalovanou fyzická osoba. Smernici nemožno priznať ani nepriamy účinok v podobe eurokonformného výkladu zákona, teda interpretácie vnútroštátneho práva vo svetle znenia a účelu Smernice. Cieľom eurokonformného výkladu zákona je najmä vyplniť medzery vnútroštátneho právneho predpisu samotnými ustanoveniami Smernice. V posudzovanej veci možno za použitia jazykového, logického ale aj teleologického výkladu dospieť k záveru, a síce, že v zákone o spotrebiteľských úveroch sú náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere stanovené jednoznačne, a to rozdielne od ustanovení Smernice, nad rámec Smernice. Zákonodarca sa teda od ustanovení smernice odchýlil, a zákon o spotrebiteľských úveroch schválil v takom znení s cieľom zabezpečiť ochranu spotrebiteľa ako slabšej zmluvnej strany, čo vyplýva z dôvodovej správy k tomuto zákonu. Akýkoľvek eurokonformný výklad predmetných zákonných ustanovení by bol potom v priamom rozpore so zákonom, nahrádzal by výslovné znenie zákona, čo je neprípustné, pretože by sa jednalo o výklad contra legem. Aj súdny dvor spresnil, že zásada eurokonformného výkladu vnútroštátneho práva má určité obmedzenia. Povinnosť vnútroštátneho súdu prihliadať na obsah Smernice pri výklade a uplatňovaní relevantných ustanovení vnútroštátneho práva je teda obmedzená všeobecnými zásadami práva a nemôže slúžiť ako základ na výklad vnútroštátneho práva contra legem (rozsudky z 15.04.2008, Impact, C- 268/06, Zb.s. I-2483, bod 100, a Dominguez).

38. Vzhľadom na nedodržanie uvedených obligatórnych náležitostí zmluvy o revolvingovom úvere podľa cit. § 9 ods. 2 písm. i) a l) zákona o spotrebiteľských úveroch, sa táto úverová zmluva považuje za bezúročnú a bez poplatkov v zmysle cit. § 11 ods. 1 písm. b) a d) zákona o spotrebiteľských úveroch a žalovaná je povinná žalobcovi zaplatiť iba sumu 288,02 Eur, čo predstavuje rozdiel medzi poskytnutým, resp. žalovanou reálne čerpaným revolvingovým úverom vo výške 372,08 Eur a úhradami žalovanej vo výške 84,06 Eur (372,08 - 84,06).

39. Podľa prvej vety § 517 odsek 1 OZ v znení účinnom ku dňu omeškania „Dlžník ktorý svoj dlh riadne a včas nesplní, je v omeškaní.“

40. Podľa § 517 odsek 2 OZ v znení účinnom ku dňu omeškania „Ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.“

41. Podľa § 3 nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z. z. ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka, v znení účinnom ku dňu omeškania „Výška úrokov z omeškania je o päť percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.“

42. Podľa § 563 OZ „Ak čas splnenia nie je dohodnutý, ustanovený právnym predpisom alebo určený v rozhodnutí, je dlžník povinný splniť dlh prvého dňa po tom, čo ho o plnenie veriteľ požiadal.“

43. S poukazom na vyššie uvedené, okresný súd vyhovel žalobe v časti o zaplatenie sumy 288,02 Eur a súčasne postupom podľa § 517 ods. 2 OZ v spojení s nariadením vlády SR č. 87/1995 Z.z. priznal žalobcovi aj požadovaný úrok z omeškania vo výške 5 % ročne, avšak iba z priznanej istiny úveru, t.j.

zo sumy 288,02 Eur a to od 17.02.2018, t.j. odo dňa nasledujúceho po vyhlásení mimoriadnej splatnosti revolvingového úveru, t.j. kedy podľa cit. § 563 OZ žalobca ako veriteľ žalovanú vyzval na plnenie, do zaplatenia a vo zvyšnej časti (týkajúcej sa úrokov, poplatkov a prísl. z nich), okresný súd z dôvodu konštatovanej bezúročnosti a bezpoplatkovosti revolvingového úveru, žalobu zamietol.

44. Podľa § 232 ods. 3 CSP „Lehota na plnenie je tri dni a plynie od právoplatnosti rozsudku. Súd môže v odôvodnených prípadoch určiť dlhšiu lehotu.“

45. Okresný súd v danom prípade vzhliadol potrebu prihliadnuť na mimoriadnu situáciu po a počas pandémie nebezpečnej nakažlivej choroby, kedy množstvo ľudí nemá pravidelný príjem alebo ho má v zníženej miere za situácie, kedy musia zabezpečovať primárne základné životné potreby, preto okresný súd považuje za odôvodnené v tejto situácii, využíjúc jemu zákonom dané oprávnenie predĺžiť lehotu na priznané plnenie, a z tohto dôvodu okresný súd zaviazal žalovanú zaplatiť žalobcovi jemu prisúdenú čiastku v lehote 60 dní od právoplatnosti rozsudku.

46. Podľa § 255 ods. 1 CSP „Súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci. Ak mala strana vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov konania pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadna zo strán nemá na náhradu trov konania právo.“

47. Podľa § 262 ods. 1 CSP „O nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.“

48. Podľa § 262 ods. 2 CSP „O výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.“

49. Týmto rozhodnutím sa konanie končí, preto okresný súd rozhodol aj o nároku na náhradu trov konania a to podľa § 255 CSP. Žalobca sa v predmetnom konaní domáhal zaplatenia sumy 315,19 Eur, pričom úspech mal v časti o zaplatenie 288,02 Eur, t.j. úspech mal v rozsahu 91,38 % a neúspech v rozsahu 8,62 %, pričom rozsahu neúspechu žalobcu korešponduje na druhej strane úspech žalovanej a opačne. Vzhľadom na uvedené, tak okresný súd v konaní pomerne úspešnejšiemu žalobcovi priznal voči pomerne neúspešnejšej žalovanej 82,76 % (91,38 % - 8,62 %) nárok na náhradu účelne vynaložených trov konania. O výške náhrady trov konania rozhodne okresný súd po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku môže podať odvolanie strana, v ktorej neprospech bol rozsudok vydaný (§ 359 C.s.p.). Odvolanie sa podáva v lehote 15 dní od doručenia rozsudku na Okresnom súde Bardejov. Odvolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v uvedenej lehote podané na príslušnom odvolacom súde (§ 362 ods. 1, 2 C.s.p.).

V odvolaní popri všeobecných náležitostiach podania (§ 127 C.s.p.) je treba uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh) (§ 363 C.s.p.).

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 365 ods. 1 C.s.p.).

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej (§ 365 ods. 2 C.s.p.).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania (§ 364 C.s.p.). Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania (§ 365 ods. 3 C.s.p.). Odvolanie len proti odôvodneniu rozsudku nie je prípustné (§ 358 C.s.p.).

Prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

- a) sa týkajú procesných podmienok,
- b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,
- c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo
- d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie (§ 366 C.s.p.).

Ak podá ten, kto je na to oprávnený, včas odvolanie, nenadobúda rozhodnutie právoplatnosť, dokiaľ o odvolaní právoplatne nerozhodne odvolací súd. Ak sa rozhodlo o niekoľkých právach so samostatným skutkovým základom alebo ak sa rozhodnutie týka niekoľkých subjektov a ide o samostatné spoločenstvo podľa § 76 <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2015/160/20160701>> a odvolanie sa výslovne vzťahuje len na niektoré práva alebo na niektoré subjekty, nie je právoplatnosť výroku, ktorý nie je napadnutý, odvolaním dotknutá. To neplatí, ak od rozhodnutia o napadnutom výroku závisí výrok, ktorý odvolaním nebol výslovne dotknutý, alebo ak určitý spôsob usporiadania vzťahu medzi stranami vyplýva z osobitného predpisu. Právoplatnosť ostatných výrokov nie je dotknutá ani vtedy, ak odvolanie smeruje len proti výroku o trovách konania, o príslušenstve pohľadávky, o jej splatnosti alebo o predbežnej vykonateľnosti (§ 367 C.s.p.).

Dokiaľ o odvolaní nebolo rozhodnuté, možno ho vziať späť. Ak odvolateľ vzal odvolanie späť, nemôže ho podať znova. Ak odvolateľ vezme odvolanie späť, právoplatnosť napadnutého rozhodnutia nastane, ako keby k podaniu odvolania nedošlo. Lehoty, ktoré majú plynúť od právoplatnosti napadnutého rozhodnutia, plynú v takom prípade od právoplatnosti uznesenia o zastavení odvolacieho konania. Ak sa odvolanie, o ktorom nebolo rozhodnuté, vzalo späť, odvolací súd odvolacie konanie zastaví. Ak sa odvolanie vzalo späť sčasti, použijú sa ustanovenia predchádzajúcich odsekov primerane (§ 369 C.s.p.).

Ak je žaloba vzatá späť po rozhodnutí súdu prvej inštancie, ale skôr, ako rozhodnutie nadobudlo právoplatnosť, odvolací súd rozhodne o pripustení späťvzatia. Súd späťvzatie žaloby nepripustí, ak s tým protistrana z vážnych dôvodov nesúhlasí. Ak späťvzatie žaloby pripustí, odvolací súd zruší rozhodnutie súdu prvej inštancie a konanie zastaví. Ak je žaloba vzatá späť sčasti, použijú sa ustanovenia predchádzajúcich odsekov primerane (§ 370 C.s.p.).

Žalobu nemožno v odvolacom konaní meniť (§ 371 C.s.p.). V odvolacom konaní nemožno uplatniť práva voči žalobcovi vzájomnou žalobou (§ 372 C.s.p.).

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa zákona č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti v znení neskorších predpisov, ak ide o rozhodnutie o výchove maloletých detí, návrh na súdny výkon rozhodnutia.